

KURYER LITEWSKI

w WILNIE DNIA 2 MAJA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg dnia 22go Kwietnia v. s.

Z powodu zaiecia Paryża, i wielkich pomyslnosci zlitowanych polocy swiata, Stolica nasza oddajac sie uczuciom nayzywszey radości, przez trzy następnie wieczory 15, 16 i 17go przepysnie illuminowana była. Wszędzie transparenta tysiącami ogniów jaśniejące, tłumaczyły wdzięczność i miłość poddanych ku najlepszemu i największemu z Monarchow.

Dnia 18go z tegoż powodu Zgromadzenie Handlowe w domu swoim dawalo wspaniały Festyn. — Przytomność nayznakomitszych osób Stolicy, i wewnętrzne oświecenie domu nadawaly wielką świetność temu zgromadzeniu. W jednej z nayprzepyszniejszych sal, stawil się wysoki i zdumiewający obraz. Popiersie ALEXANDRA I. oświecone sześciuset światel blaskiem, który zdaiac się przesadzac ze światłem słońca, oznaczal nastapienie nowej i szczęśliwey dla ludzkości epoki. — Na kolumnach sali były oznaczone te miejsca, na których się wslawil zwycięski oręż Rosyi — nad drzwiami prowadzącymi do drugiej sali czytano te słowa: *Paryż wzięty dnia 19go Marca 1814.* Gdy Zgromadzenie zasiadło do stołu z wysokości chorow dała się słyszeć przedziwna wokalna Muzyka, podnosząca i zachwycająca serca, która przy spełnieniu toastow ustępowala miejsca wojenney i huczney. — Lecz niepodobna jest wyrazić tego uniesienia, jakim całe zgromadzenie przeięte było, gdy P. Złow śpiewał następnę wiersze:

А ты нашъ Ангелъ избавитель
Подпора Царствъ — злодѣевъ страхъ.
Народныхъ правъ восстановитель,
На пронѣ Тимъ — перунъ въ бояхъ.
Тебѣ хвалу поюшъ Цары,
Твой храмъ — сердечны алтари!

(Ty zaś, co jesteś naszym Aniołem Zbawicielem, podpora Państw — postrachem złoczyńców — Tytusem na Tronie, a gromem w bojach — Ty, co powracasz wydarte prawa narodom — Którego chwałę opiewają Władcy ziemi — przybytek serc ludzkich jest Świątynią twoją!)

Huczne oklaski zagłuszyły wszystko, a uniesienie słuchaczow wyżej się jeszcze podniosło, gdy tenże P. Złow z uczuciem i najmocniejszym wyrażeniem zaśpiewał:

Въ побѣдахъ Славянинъ возросъ.
Ликуй Москва — въ Парижѣ Россѣ!

(Słowianin wzrósł wpośród zwycięstw — Ciesz się o Moskwę! — Rossyanin w Paryżu!)

Potem P. Samoyłow śpiewał pieśń Publiczności ulubioną: „Прими побѣдъ венецъ, Na wyrazy „niech żyje, ALEXANDER!” Oczy wszystkich wyrażające nyczulszą miłość i wdzięczność zwróciły się na popiersie Wielkiego Monarchy, któremu Rossya winna tę z niczem nie mogącą się porównać chwałę, iż mieszkańcy Paryża w zwyciężcach swoich poznali — nie Mścicieli — nie, — ale Zbawców i braci swoich! Niegdyś Piotr Wielki zboczył swą szablę krwią własnych żołnierzy, dla ocalenia od rabunkow i gwałtow zdobytego przez siebie miasta — Przykład rzadki, nieśmiertelny! — A dziś? — W popiół obrócona starożytna stolica Rosyi! niezliczone mordy i pożogi, które nieprzyjacieli w tych krajach roznosił — wołają o zemstę — Krwią opłacony ostatni krok pod samemi murami Paryża — szturmem

zdołane ostatnie przedmurze Tyrana! — Rozsrożona, rzuca groźnym okiem — wyrzywa się z je — garzącie śmierci i zniszczenia — lecz ALEXANDER weyrzał, i swe uczucia politowania i ludzkości przelewa w serca swoich wojowników — nie nawiść i zemsta zamieniają się w miłość — mury Paryża stają się przyhytkiem pokoju — i zgromadzeniem wielkiej Europejskiej Familii — Któż na ten widok z Rossyaninem nie zawoła:

Прими побѣдъ венецъ
Отечества Отецъ!
Престола съ вышны
Почувствуй сладость Ты
Опрадой смернымъ бытъ
Хвала Тебѣ!

(Ojczy Ojczyzny, przyymij wieniec zwycięstwa — Z wysokości tronu uczuy tę słodycz, iż jesteś pocieszycielem śmiertelnych! Tobie cześć nasza!)

Za nastapieniem nocy dom Zgromadzenia Handlowego był przepysnie oświecony, i tak się zakończył ten festyn równie z ważności swojego przedmiotu, jak z gustu i wspaniałości znakomity.

(z Pocz. Póln. i z Inval.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Wiedeń dnia 23go Kwietnia v. s.

Gazeta Uprzywilejowana Wiedeńska zawiera następnę Urzędowę wiadomość z Paryża pod dniem 18 Kwietnia.

„J. C. K. Mosć dnia 16 udał się do Rambouillet dla odwiedzenia Maryi Ludwiki Xiężny Parmy i Placencyi. Pani ta lubo nieco chora od dni kilkun, wyszła wraz z synem swoim na spotkanie Monarchy, Ojca swojego, aż do pierwszej bramy zamku, skąd towarzysząc J. C. Mości do swoich pokoiów, kilka tam godzin z nim przebyła. — Były to pierwsze szczęśliwe chwile, jakich ta młoda Monarchini, od wielu miesięcy, miotana nawałnościami ostatnich czasów, doświadczać nie mogła. Z tylu smutkow i udręczeń pocieszyła ją terazniejsza rozmowa z Ojcem, i ta Pani przyjęła chętnie podaną sobie od J. C. Mości propozycyą udania się na kilka miesięcy na łono swojej familii. — J. C. Mość nocował w Rambouillet, a dnia 17go Kwiet. powrócił do Paryża. — W. Xiężna, Marya Ludwika d. 22go t. m. odjeżdża do Austrii, i ma przebywać w Schönbrunn. Towarzyszyć jej będzie Xna Montebello i inni jej wierni słudzy. Jen. Major Hr. Kinsky, i Szambellani, Hrabowie Eugeniusz Wrba i Taaffe odebrali rozkaz towarzyszenia Monarchini w tej podróży — Ta wspaniała Córka Cesarska, która przez rzadkie w dziejach poświęcenie się ma niezaprzeczone prawo do wdzięczności swojej oczwzny, zjednała sobie także błogosławieństwa całej Francyi. Zostawia ona w tém Państwie sławę z rozlanych szczodłą ręką dobrodziejstw i wielu łez osuszonych: nigdy zaś w tych czasach pełnych okropności z jej winy jedna nawet łza uroniona nie była.

FRANCYA.

Lord Wellington w skutku nowego zwycięstwa wszedł do Tuluzy. Monitor pod dniem 18 Kwietnia n. s. tak donosi o tym wypadku.

„Nie bardziey nie dowodzi, jakiego występku dopuścili się ci, którzy opóźnili dōjście rozkazów Rządu d. 1go t. m. datowanych, jak nowy i nieużyteczny brw rozlew, który miał miejsce d. 10go pod murami Tuluzy. — Marsz. Xże Dalmacyi, pomimo przedsięwziętych przez Rząd Tymczasowy środków

ostróżności, nie był uwiadomiony o przemianach, które Francji i światu przywracały pokój, i przysłał wydaną sobie bitwę. Nowe Cypryssy i nowe laury. Obiedwie armie, pełne dla siebie wzajemnego szacunku, jeszcze raz zmierzyły się z sobą, i wojska Francuskie, po bohatyryskim odporze, opuściły Tuluzę. Oplakiwać musimy śmierć Jenerała Dywizyi *Taupin*, Jenerałow *Harispe* i *Baurot* ciężko ranieni. Jener. *Berlier* i *Gasquet*, Półkownik tego regim. i szef batalionu *Morlincourt*, który kierował baterjami rany odnieśli. — Potrzeboby mianować wszystkich Jenerałow i Oficerow tego walecznego korpusu, aby wymienić tych, którzy rozrządzenia Marszałka dzielnie wspierali, lecz jakimże smutkiem będzie przejęta dusza, gdy sobie pomyslimy, że tak szlachetna krew nie dla oyczyzny płynęła. — Teraz wszyscy Marszałkowie są dokładnie o wszystkiem uwiadomieni, i nie masz żadnego korpusu, któryby nie uznał obowiązków swoich: Wojska odpoczywają po trudach czekając podpisania pokoju, tego pokoju, który prawem Króla Francji, przedmiot miłości i życzeń nieśczęśliwego ludu, na łono jego poddanych i do jego Stolicy sprowadzi.

Paryż d. 16 Kwiet. Monsieur, Namieśnik Jenerału Królestwa, mianował współczłonkami Tymczasowej Rady Stanu: Xięcia *Beneventu*, Xięcia *Conegliano*, Marszałka Francji (*Moncey*), Xięcia *Reggio*, Marszałka Francji, Xięcia *Dalberg*, Senatora *Hr. Tancourt*, Jen. i Senatora *Hr. Beurnonville*, Abbe-go *Montesquieu*, Jenerała *Dessolles*. — Sekretarzem tej Rady Barona *Vitrolles*.

Paryż d. 17go Kwiet. C. Marya Ludwika widziała się wczoraj z Cesarzem Oycem swoim w małym *Trianon*. Pamięć cnót i dobroci tej Monarchini nigdy w sercach Francuzów nie wygaśnie. — Cesarz Austriacki powrócił dziś do tej stolicy, i w towarzystwie Xcia *Metternicha* o godz. 6 w wieczor odwiedził J. K. W. Monsieur, Namieśnika Jenerałego Królestwa.

Wszystkie twierdze Francuskie naśladowia przykład Stolicy, wszystkie uznawszy Rząd Królewski, wstrzymały nieprzyjacielskie kroki. W *Moguncyi* Jenerał *Hr. Morand* wydał odezwę do załogi, donoszącą jej o zaszytych odmianach: po której cała załoga przypięła białą kokardę. — W nowym *Bryzaku* od 16go Kwiet. ustał obustronny ogień, i załoga uznawszy Rząd Królewski otworzyła bramy. — *Huninga* kapitulowała dnia 14go Kwiet. i uznawszy za Króla *Ludwika Stanisława Xawerego*, otworzyła bramy swoje dla oznaczonej liczby wojsk Sprzymierzonych, z którymi razem załoga służbę twierdzy odbywać będzie. Kapitulacya ta składa się z 10ciu artykułów urzędowie ogłoszonych. — Twierdza *Strazburg* uznała także Rząd nowy, i otworzyła swe bramy. — Komendant tylko twierdzy *Landau* dotąd się nie oświadczył, i przedłuża kroki nieprzyjacielskie.

Zasady Konstytucyi Francuskiej.

Senat naradziwszy się względem projektu Konstytucyi, podanego mu od Rządu Tymczasowego, w skutku postanowienia swego z dnia 4go b. m., i wysłuchawszy w tym względzie zdania sprawy szczególnego wydziału, z 7miu Członków złożonego, stanowi następujące artykuły:

„I. Rząd Francuski jest Monarchiczny i dziedziczny w linii męskiej, według porządku pierwszeństwa.

„II. Lud Francuski powołuje z własnego pocho-pu, *Ludwika Stanisława Xawerego* Francji, brata ostatniego Króla, a po nim innych członków *Familii Bourbonow*, według dawnego następstwa tronu.

„III. Dawna Szlachta odzyskuje swoje tytuły; nowa zatrzyma swoje wraz ze swoimi prerogatywami. Król oznaczy jej ozdobę.

„IV. Władza wykonawcza zostaje przy Królu.

„V. Król, Senat i Ciała Prawodawcze, mają wspólny udział w układaniu praw. Projekta do nich mogą mieć początkowanie razem w Senacie i w Ciele Prawodawczem; prawa jednak tyczące się podatkow mogą tylko w Ciele Prawodawczem być wnoszone. Król może wezwać tak jedno jak i drugie Zgromadzenie, aby się zatrudniało przedmiotami, które on uzna za właściwe do roztrząsania. Sankcyja Króla jest potrzebną do nadania mocy prawu.

„VI. Liczba Senatorow nie może być mniejszą od 150, ani większą nad 200. Nie można ich pozbawić tej godności, która jest dziedziczną w linii męskiej, podług pierwszeństwa. Król ich mianuje. — Terazniejsi Senatorowie, wyjąwszy tych, którzy musieli zrzec się swego znaczenia jako obywatele Francuscy, pozostaną, i są objęci w powyższej liczbie. Terazniejsze uposażenie Senatu i Senatoryi do nich należy. Dochody ich będą równie między nimi podzielone, i przechodzą na ich następcow. Jeżeli Senator umrze, bez zostawienia dziedzicow, w prostej linii męskiej, udział jego przypada skarbowi publicznemu. Senatorowie mający być na przyszłość mianowanymi, nie mogą mieć żadnego prawa do tego uposażenia.

„VII. Xiążęta krwi Królewskiej są urodzonymi Członkami Senatu. Potrzeba doryśd pełnoletności, aby sprawować obowiązki Senatorsa.

„VIII. Senat oznacza przypadki, w których jego roztrząsania mają być publiczne lub tajemne.

„IX. Każdy Departament mianuje do Ciała Prawodawczego też samą liczbę deputowanych, jaką dotąd wysyłał. Deputowani, którzy aż do ostatniego odroczenia zasiadali w Ciele Prawodawczem, pozostaną w niem i nadal z płacą aż do ich odmienienia. Na przyszłość będą ich mianowały Zgromadzenia obiorcze, które, jak dotąd, utrzymują się, z zastrzeżeniem w ich kształcie odmian, mogących być przez prawo wyrzeczonymi. Oznacza się lat 5 na sprawowanie obowiązków deputowanych przy Ciele Prawodawczem. Nowy wybor nastąpi na posiedzenie 1816 roku.

„X. Ciała Prawodawcze zgromadza się, na mocy własnego swojego prawa, każdego roku w dniu pierwszym Pazdziernika. Król może je w nadzwyczajnym przypadku zwołać; może je odroczyć, może je także rozwiązać. W ostatnim atoli przypadku, Zgromadzenia obiorcze powinny najpóźniej w przeciągu trzech miesięcy mianować inne Ciała Prawodawcze.

„XI. Ciała Prawodawcze ma moc naradzania się. Posiedzenia jego są publiczne, wyjąwszy przypadek, gdyby uznało potrzebę zamienić się w wydział powszechny.

„XII. Senat, Ciała Prawodawcze, Zgromadzenia obiorcze i gminne, mianują Prezydentów z pośród siebie.

„XIII. Zaden członek Senatu albo Ciała Prawodawczego nie może być uwięzionym bez poprzedniego przychylenia się Zgromadzenia, do którego należy. Wyrok względem oskarżonego członka Senatu lub Ciała Prawodawczego, zależy wyłącznie od Senatu.

„XIV. Ministrowie mogą być członkami Senatu, jakoteż Ciała Prawodawczego.

„XV. Równy rozkład podatkow jest powszechną zasadą. Nie może być nakazywany lub wybierany żaden podatek, jeżeli Ciała Prawodawcze i Senat nie będą względem niego dobrowolnie głosowały. Podatek gruntowy na jeden tylko rok może być stanowionym. Etat przychodow na rok następujący, i rachunki roku zeszłego, mają być przełożone Ciału Prawodawczemu i Senatowi, przy rozpoczęciu ich posiedzeń.

„XVI. Prawo oznacza sposób i liczbę zaciągu do wojska.

„XVII. Nie podległość urzędu Sędziego musi być zapewnioną. Nikt nie może usunąć się z pod swego właściwego Sądu. Utrzymanie się ustanowienie Przysięgłych (*Jury*), iako też publiczna rozprawa w procesie kryminalnym. Znosi się kara zabierania dóbr na skarb publiczny. Król może przebaczyć lub zmniejszyć kary skazanym.

„XVIII. Zatrzymują się exystujące teraz zwyczajne Sady; ich liczba ani zmniejszoną, ani powiększoną być nie może, chyba przez prawo. Sędziowie zatrzymają swe urzędy przez przeciąg życia, i nie mogą być złożeni, wyjąwszy Sędziów pokojow i handlowych. Znoszą się nadzwyczajne Komisyy i Trybunały, i nie mogą już być przywrócone.

„XIX. Trybunał Kassacyjny, Izby appellacyjne, i Trybunały pierwszej instancyi podają Królowi trzech Kandydatów na każde, w ich gronie, osierociłe miejsce. Król wybiera z pomiędzy nich ie-

dnego. Król mianuje Prezydentów i Fiskalów Koronnych przy Sądach.

„XX. Wojskowi służbę czyniący, uwolnieni ze służby Officerowie i żołnierze, pensjonowane wdowy i Officerowie, zatrzymają swój stopień, tytuł, i swoje pensye.

„XXI. Osoba Króla jest Świętą i nienaruszoną. Jeden z Ministrów podpisuje wszystkie uchwały Rządu. Ministrowie są odpowiedzialni za wszystko, coby w tych uchwałach było w sprzeczności z prawami powszechnymi i osobistą wolnością, iako i z prawami obywateli.

„XXII. Wolność obrządków i sumienia zostaje nienaruszoną. Duchowieństwo rozmaitych Kościołów w równym sposobie będzie uważane i bronione.

„XXIII. Wolność druku jest nieograniczoną, z zastrzeżeniem prawnego ukarania przestępstw, wynikających z nadużycia tej wolności. Zatrzymują się Kommissye Senatoryjne wolności druku i osobistej wolności.

„XXIV. Dług Państwa zostaje nienaruszony. Utrzymują się nie odzownie przedaże dóbr narodowych.

„XXV. Żaden Francuz nie może być pociągany do zdania sprawy, z powodu wynurzonych przez siebie opinii lub danych głosów.

„XXVI. Każdy może osobiście podać prośby Władzom Konstytucyjnym.

„XXVII. Wszyscy Francuzi mają równe prawo do wszelakich urzędów cywilnych i wojskowych.

„XXVIII. Wszystkie obowiązujące teraz prawa utrzymują się w swej mocy, dopóki prawnie zniesionymi nie będą. Zbiór praw cywilnych zwać się będzie: *Kodex cywilny Francuski*.

„XXIX. Niniejsza Konstytucja ma być przedłożona do przyjęcia ludowi Francuskiemu, w mającym się oznaczyć później kształcie — *Ludwik Stanisław Xawery* będzie ogłoszony *Królem Francuzów*, skoro zaprzysięgnie i podpisze następujące przyrzeczenie: *Przyjmuję Konstytucję, i zaprzysięgam szanować ją i utrzymać. Przysięga ta będzie powtórzoną przy uroczystym składaniu mu przysięgi wierności przez Francuzów.*

(Podp.) *Xiaże Benewentu Prezydent.*

Hrabiowie Valence i Pastoret.

Sekretarze.

Gazety Berlińskie pod artykułem z Paryża dnia 19go Kwietnia zawierają następujące z Gazet Francuskich wyjęte wiadomości:

Po zawczoraj, to jest 17go Cesarz Franciszek oglądał Museum, i kilka godzin w nim bawił. Ze zgromadzonych tam dzieł sztuki, nic nie było wywiezione, to zaś, co przez ostrożność ukrytym zostało, już powróciło na dawne swoje miejsce. — Skarby, na rozkaz Bonapartego wywiezione ku *Orleanowi*, i na powrót odzyskane, znajdowały się w dziesięciu wielkich dwu-kołowych Skrzyniach, i dnia 15go do *Thulleries* przyprowadzone pod eskortą *Zandarmeryi*. Oglądał je *Hrabia Artezji* i rozmawiał z Officerami eskorty. *Jenerał Carnot*, dawniejszy *Jenerał korpusu Inżynierów*, przysłał do Ministra wojny pod 4tym Kwietnia swój akt przystąpienia, i służbę swoją nowemu Rządowi ofiarował. — *Marszałek Macdonald* pod dniem 14tym Kwietnia do tegoż Tymczasowego Ministra wojny napisał: „Jak tylko, *Mospanie Jenerale*, widzę się być uwolnionym od przysięgi i wszelkich ku *Napoleonowi* obowiązków, tak natychmiast pośpieszam oświadczyć mu, że przystępuję do zdania większości narodu, która *Familią Burbonów* na tron iey przodków powołuje. Mam honor &c.

Dnia 16go *Feldmarszałek Blücher*, przyszedłszy do zdrowia, pierwszy raz ukazał się na przechadźce w *Palais Royale*. Zgromadzenie ludu dla oglądania tego Sędziwego bohatera było nadzwyczajne; uważano, że piersi iego okryte było 17tą orderami wojskowymi.

Xiaże Berry najmłodszy syn *Hrabiego Artezji* dnia 13go Kwietnia przybywszy do *Cherbourg*, oświadczył tamtejszemu *Kommandantowi*, że *Król Ludwik XVIII.* życzy sobie na okręcie Francuskim z *Anglii* do *Francji* przepłynąć. Z tej przyczyny już dnia 15go wyszedł z tamtego portu liniowy wojenny okręt w towarzystwie jedney *Angielskiej fregaty*, na którym, jeżeli żadna inna przeszkoda nie

wstrzyma, *Ludwik XVIII.* dnia 30go Kwietnia przybyć miał do *Cherbourg*.

Już dnia 15go Kwiet. niektóre kolumny wojsk Sprzymierzonych, mianowicie *Bawarskie* i *Wirtemberskie*, wyruszyły z okolic *Paryża*, biorąc kierunek przez *Szampanię* i *Lotaryngię* ku *Renowi*.

Jeszcze dnia 12go Kwietnia *Deputacya Municypalności miasta Paryża*, miała audyencyą u *Króla Pruskiego*, *Mówca* iey w swojej mowie po między innemi wyraził: „Od dwódziestu pięciu lat, *N. Panie*, mieszkańcy *Paryża* żyli w pośród burz i nawałnic rewolucyi, która, iak niehamowany potok, wszystko spustoszyła, własnego *Króla* poddała pod miecz oycobójczy, i na iego miejsce wprowadziła Rząd, który nurzając się we krwi niewinnych swoich ofiar, zamienił się nakoniec w zupełną rozwiozłość i swawolę. W ten czas to, w miesiącu *Vendemiaire*, jeden zuchwały i lekkomyślny człowiek, udając się za obrońcę mniemanych *Reprezentantów* ludu, napełnił ulice tego miasta strumieniami krwi iego własnych mieszkańców. W nadgodę takiego czynu, ten człowiek osiągnął i przywłaszczył sobie berło *Bourbonów*. Chciwy krwi, zdzierca tronów i narodów, wystawiał sobie, że ponieważ *Król* cnotliwy padł ofiarą rozhukaney wściekłości, on powinien był panować w pośród zbrodni, nieładu, fałszów, zamieszania i krwi rozlewu. Zślepiiony! nie widział, że sprawiedliwość i cnota są najsilniejszymi tarczami tronu, i że on nie był tylko biczem, którego *Opatrzność* wybrała do ukarania występków naszych. Omamiony powodzeniem, i przewyższając nawet *Roberspiera*, który wszystkich pocziwych wymordować zamyslał, przedsięwziął on wtrząsnąć wszystkimi tronami *Europy*, tak, aby po między *Panującymi* w tej części *Świata*, iego *Familia* w krótkim czasie najstarszą być mogła; i gdyby mógł być jeszcze dalej posunąć swoją pychę, powierzchnia kuli *Ziemskiej* byłaby za szczupłą do iego zamysłów. Lecz nakoniec *wiarołomstwo* tego człowieka, skleiło święty związek najsilniejszych *Władzców*, którzy na czele walecznych wojsk swoich uwolnili od niego *Ziemie Francuską*. *Wspaniali Monarchowie!* upokorzyć nas nie było celem *Waszym*; widzieliście, coby mogła być waleczność *Francuzów*, gdyby iey wskazano cel godny iey usiłowań. *Wasza wielkomyślność* zdobyć chciała nasze serca — *Dopełniliście* swojego celu, uczucia wdzięczności nigdy w nich zmasane nie będą.

Król Jmć Pruski w odpowiedzi swojej oświadczył, że nigdy nie wątpił o uczuciach pocziwych mieszkańców *Paryża*, że przez wszystkie czasy rewolucyi ubolewał szczerze nad ich klęskami, i że nakoniec najmiłszą nadgodą iego trudów i natężeń jest ta myśl, iż się mógł przyczynić do przywrócenia światu swobody i pokoju.

Ferdynand VII. i iego *Stryy Infant Don Antonio*, przybywszy pod eskortą wojsk *Francuskich* do *Bascara*, zostali oddani *Jenerałowi Hiszpańskiemu Copons*; *Infanta Don Carlos* *Marszałek Suchet w Figueras*, iako zakładnika, zatrzymał. Dnia 24go *Marca* *Ferdynand* przybył do *Girony*, i dał audyencyą Władzom miejscowym. Dnia 2go Kwiet. w *St. Carlos*, w *Królestwie Valencyi*, powitany został przez *Deputacyą* od *Regencyi* wysłaną. *Barcelona* i *Tortosa* były iedyne twierdze, które jeszcze posiadali *Francuzi*, lecz i te przez wojska *Hiszpańskie* ściśle były obleżone.

Jedną z najgodniejszych wiary *Gazet Francuskich*, pisze *Gazeta Berlińska*, donosi, że *Bonaparte* dnia 18go Kwietnia zrana wyprowadzony został z *Fontainebleau* na miejsce swego przeznaczenia. *Jenerał Lefevre-Desnoutes* nie będzie mu towarzyszył na wyspie *Elbie*, albowiem on jeszcze dnia 10go Kwietnia, akt swojego przystąpienia przysłał do Rządu Tymczasowego. Przeciwnie twierdzą, że *Jenerał Drouot* sam się oświadczył z chęcią iechania z *Bonapartem*. — Twierdzą jeszcze, że gdy *Bonaparte* przed aktem swojej abdykacyi, wyrzekł na wojsko, które go odstąpiło, *Jenerał Dulauloy* odpowiedział mu z przyzwoitą godnością: „*Armia* wszystko dla Ciebie czyniła, wypełniała twoje rozkazy, walczyła za twą sprawę do ostatniego momentu; lecz kiedy iey wszystko ma być wydartem, honoru iey przynajmniej nie odbieray. — Ja nie mówię o artylleryi gwardyi, odpowiedział *Bonaparte*. — Ja też rzekł *Jenerał*, nie mówię za artylleryą ani za gwardyą w

szczegółności, ale za całą armią, i wszyscy tu przytomni Jenerałowie i Oficerowie powiedzą ci, Panie, w obliczu twoim, że wszystko dla Ciebie poświęcili: sam nawet nie możesz tego nie wyznać. — Bonaparte, który nie zwykł był przyznawać się do błędów, zamilkł i odszedł. Podobnych niesłusznosci nie raz on dopuszczał się wprzódy, i drukiem je ogłaszać kazał. W niedawnych swoich biuletynach powstałe na miasta Francuskie do których wchodziły woyska Sprzymierzone; *Macon*, podług niego poddało się 18tu Kozakom, a *Rheims* 150 przez dni 14 żywiło. W ostatnim swoim biuletynie rzuca obelgi na miasto *Paryż*, wymazuje go z rzędu dobrych miast swoich, i odtąd oboz Stolicą władcy Francuskiego ogłasza. Przeciwnie Sprzymierzeni oddawali zawsze sprawiedliwość stałości i mężstwu woyska Francuskiego.

Kopenhaga dnia 19go Kwietnia.

Dodatek nadzwyczajny do dzisiejszej urzędowej naszej gazety, zawiera, że ratyfikacye traktatu między *Danią i Brytanią Wielką* dnia 7go t. m. w *Leodium* wymienione zostały.

Podług wiadomości z *Norwegii* P. Anker wysłany z tamtąd do *Londynu*, aby Rząd Wielkiej Brytanii skłonił do uznania niepodległości *Norwegii*, powrócił z niepomysłną odpowiedzią, albowiem Ministrowie Angielscy oświadczyli, iż ponieważ *Norwegia* uroczystym traktatem przez *Danią Szwecyi* odstąpioną została, a *Wielka Brytania* z temi obudwoma Państwami w stosunkach przyjacielskich zostaje, przeto nie może nic takiego uczynić ani upoważnić, coby dla *Szwecyi* było przeszkodą do zająć *Norwegii* w prawne posiadanie. — Tak więc wątpić nie można, że w teraźniejszym rzeczy położeniu *Norwegia* będzie się musiała poddać dobrowolnie *Szwecyi*. Twierdzą nawet, że Królewicz *Xże Krystyan*, który się był Rządzcą tego kraju ogłosił, i o jego niepodległość walczyć zamysłał, żądał już od Dworu Szwedzkiego paszportów, aby przez *Szwecyę* do *Danii* powrócił.

Ze Szwajcaryi dnia 18go Kwietnia n. s.

Seym Szwajcarski w *Zurich* na 4tym swoim posiedzeniu d. 14go postanowił, iż dla osadzenia granic ma stanąć korpus 5000 woysk Szwajcarskich, i że woyska tego narodu będące na żołdzie Francuskim, chociaż bezpośrednio nie mogą być odwołane, dany im jednak będzie rozkaz, aby się od wszelkich kroków nieprzyjacielskich przeciwko Sprzymierzonym wstrzymały, i teraźniejszemu Francuskiemu Rządowi posłuszne były. — Względem zupełnego odwołania tych woysk Kantony mają traktować z nowym Rządem Francyi — Mocarstwa Sprzymierzone wyraźnie oświadczyły, iż exystencyi polityczney Szwajcarów dopóty uznać nie mogą, dopóki ich Konstytucya nie uzna równości praw 19tu Kantonów od 1803 roku eksystujących. (z *Gaz. Berl.*)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Donoszą z pod *Hamburga*, że *Davoust* uwiadomiony o wypadkach nastąpiłych we Francyi, otrzymał pozwolenie wysłania do *Paryża* swojego Oficera pod eskortą woysk Sprzymierzonych.

— Donoszą z *Genewy* pod dniem 13 Kwietnia, że Jenerał *Bubna* zawarł rozejm z Jenerałem *Marchand*, który później przypiął białą kokardę, i wraz ze swoim korpusem uznał nowy porządek rzeczy.

— Donoszą z *Lugdunu* pod dniem 11m Kwietnia: „P. *Damas*, który tu jeszcze w Styczniu dla zaciągnięcia korpusu ochotników przybył, po zająć *Lugdunu* z kilkaset ludźmi cofnął się był do *Roanne*. Tam wzmacniwszy swój oddział od 4. do 6,000 ludzi, w ostatnich dniach Marca, zbliżył się aż do *Labres*, o 4ry godziny drogi od naszego miasta — Pociągnął przeciwko niemu korpus Austriacki; przyszło do bitwy pod *Tarare*, po której Austriacy weszli do *Roanne*, a *Damas* uszedł do *Clermont*. — Dnia 8go Kwietnia *Xiąże Hessen Darmstadski*, który się tu znajduje, ogłosił przy gromie dział wiadomość, o wejściu woysk Sprzymierzonych do *Paryża*. — Uyrzano zaraz tam i ówdzie białe kokardy — Dnia 9go ukazała się odezwa *Mera* i jego Adjunktów, przez którą *Ludwik XVIII.* Królem Francuskim jest uznany. Na ratuszu powiewała biała chorągiew — zniknęły kokardy trójkolorowe — O godzinie 1szej *Ludwik*

XVIII. był ogłoszony Królem przy odgłosie Muzyki i okrzykach ludu — Wszystko jest pełne radości. Marszałek *Augerau* przypiął także białą kokardę, i tu już przybył. Kroki nieprzyjacielskie ustały.

— Instytut Francuski na uroczystym swoim posiedzeniu postanowił, złożyć najwyższe podziękowanie Senatowi i Rządowi Tymczasowemu za powrót Narodowi Króla, za którym wzdychała cała Francya, i za nadanie mu Konstytucyi, do ducha wieku i cywilizacyi Europy stosownej. Instytut prosił oraz Rządu Tymczasowego, aby za jego wstawieniem mógł otrzymać dozwoleństwo złożenia Monarchom Sprzymierzonym najwyższego podziękowania za zachowanie dzieł sztuki i Gieniuszu w Stolicy Francyi.

— Przez szczęśliwe powrót na tron Francuski Familij Burbonów, siedmiu więźniów Stanu, którzy od 6 tygodni z zamku *Ham w Pikardyi* do *Rouen* zaprowadzeni zostali, odzyskało teraz wolność: są zaś następni: P. *Givoire*, Szef Eskadry w Służbie Królewskiej; *Ludwik Carrega*, Pan *Leridan* były Adjutant Jenerała *George Couchery* Oficer ze Sztabu Jenerała *Pichegru*; P. *Lazin* uczonec, *Pacheco* Kapłan Hiszpański; *Doucetouit* Oficer dawniejszy w morskiej służbie.

— Konwencya z Wice Królem Włoskim dnia 16 Kwietnia w zamku *Schiarino-Rizzino* przed *Mantuą* zawarta, składa się z 18 Artykułów urzędownie ogłoszonych. Treść ich następująca: — Między woyskami Austriackimi, Neapolitańskimi i Angielskimi z iedney, a woyskami Włoskimi i Francuskimi pod wodzą Wice Króla zostającymi będzie rozejm — Woyska Francuskie będące we Włoszech, mają we dwa dni po tej umowie, jeśli od nowego Rządu Francyi innych nie odebrały rozkazów, odciągnąć przepisane drogami do tych Prowincyi Francuskich, które są osadzone przez woyska Mocarstw Sprzymierzonych. Kommissarze Austriacy towarzyszyć będą kolumnom Francuskim. — W dziesięć dni po wyruszeniu woysk Francuskich do Francyi, Woyska Austriackie będą mogły przechodzić etapami marszami przez Królestwo Włoskie od strony *Kremony i Breścii* — Twierdze *Osopo, Palmanuova, Wenecya i Legnago*, z zamkami, artylleryą i siłą morską wydać się natychmiast woyskom Austriackim. — Wolno będzie Królestwu Włoskiemu wysłać Deputacyą do głównej kwatery Monarchów Sprzymierzonych, a gdyby odpowiedź tej Deputacyi dana była takiego rodzaju, iż rzeczy zgodnie ukończyłyby się nie mogły, tedy kroki nieprzyjacielskie nie rozpoczynać się aż w 15 dni po deklaracyi Monarchów Sprzymierzonych — Woyska Włoskie zostaną w tych częściach Królestwa Włoskiego, które od woysk Sprzymierzonych nie są zajęte. (z *Gazet Wiedeńskich*)

— Gazeta Ryska zawiera artykuł pod dniem 12tym Kwietnia z *Londynu*, który wyraża, że *Ludwik XVIII.* w dniu 11m t. m. nową Konstytucyą Francuską przypiął, i to swoje potwierdzenie natychmiast gońcem do *Paryża* odesłał.

— Gazety Francuskie, a z nich Berlińskie donoszą, że gdy w *Lutym* Bonaparte na czas krótki wszedł na powrót do *Trojes*, pierwsze jego słowo, nim jeszcze zsiadł z konia, było, aby P. *Gau* był roztrzelany. Dowiedział się on przez swoich szpiegów, że P. *Gau*, w czasie pobytu Sprzymierzonych nosił krzyż *Sgo Ludwika*, i nienawidził go jeszcze z tego powodu, że P. *Gau* był niegdyś Adjutantem *Xięcia d'Enghien*. Ten okrutny rozkaz Bonapartego był, pomimo łez licznej familii, tegoż dnia wykonany. Teraz Rząd nakazał, aby za tego ostatniego męczennika swych Królów uroczyste żałobne nabożeństwo w Kościele *Sgo Ludwika* odprawione było. — W Archiwach tajemnej Policyi *Paryskiej* znaleziono notaty następnych wydatków — „Za ukazaniem się pierwszemu Cesarza na operze, po powrocie z nad *Berezyny*, dla wzbudzenia entuzjazmu na parterze 2,500 Franków — Gdy Cesarz przechadzał się przed swoim odjazdem na ostatnią kampanię, na duch pospólstwa, 5,000 franków &c. &c. — Twierdzą, że ieden z przyjaciół Bonapartego, tego wieczora, gdy o podpisaniu aktu abdykacyi mowa była, niepostrzeżony położył na rogu stołu nabity pistolet — lecz naziątrz pistolet cały i nietknięty na stole znaleziono.

Nowe Xiążki

1 Initia Philosophiae proprie sic dictae. Liber 1. Psychologiae partem Primam continens. — Auctore Joanne Henrico Abicht. Vilnae anno 1814. In 8vo maiori — Pag. 185. — W Xiegarni Uniwersyte-tu, u JP. Zawadzkiego, kosztuje złtch pięć.

Autor w tej części tak rozprawia o siłach duszy, że nie tylko uczniom słuchającym jego nauki, ale na-wet każdemu miłośnikowi Filozofii, który nie ma zu-pelnego wstrętu od pracy myślenia, zrozumiałym i po-żytecznym być może. Czytelnicy nie znajdą w tej dziele strasznego ducha sekty, ale rzetelną usilność dochodzenia prawdy w samej naturze. — Dalsze czę-ści Filozofii, które na tych pierwszych gruntuja się zasadach, później lub prędzej stosownie do okoliczno-ści, ale zawsze niezawodnie, dla uzupełnienia tego dzie-ła, wyjdą na widok publiczny.

OGŁOSZENIA RZADOWE.

1 Wileński Gubernski Rząd czyni wiadomo, że w Wileńskiej Izbie Skarbowej odbywać się będą targi na oddanie w arendę z 1815go po 1819ty rok, Wileńskiej Gubernii, w Miastach, Wilnie i Kownie Sosowy i Konsumpcyjne, a w Wilkomierzu So-sowy pobor. — A zatem życzący sobie wziąć w arendę takowe po-bory stawiać się zechcą na targi do Wileńskiej Izby Skarbowej na termin: pierwszy 10go, 2gi 17go, a trzeci i ostatni dnia 22go Septembra teraźniejszego 1814 roku. Dnia 25go Aprila 1814. Sowietnik Machwitz.

1 Litewsko-Grodzińska Izba Skarbowa czyni wiadomo, iż od-dawać się będą z publicznego targu w czteroletnią arendową dzier-żawę od 1go January następnego 1815go roku pobory Sosowy i Kon-sumpcyjne w Miastach Grodzkiej Gubernii, w Grodnie, w Brze-ściu, Nowogrodzie, Prużanach, Kobryniu — Życzący sobie wziąć one w dzierżawę zechcą się stawiać do Grodzkiej Izby Skarbo-wy dla targów, na termin: pierwszy 28go Maja, drugi 30go Ju-nia, a trzeci i ostatni 4go Augusta, teraźniejszego 1814go roku: z dostatecznymi i prawnymi za sobą porękami — gdzie im obawio-ne będą tak kondycje, iako też i Instrukarz, podług którego po-bierają się wspomniane pobory.

Wice Gubernator, Konsyliarz Stanu i Kawaler.
Michał Andrzejkowicz.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

No 150.

1 Roku 1814 miesiąca Aprila 29 dnia. Powiato-wy Sąd Ziemski Wileński w Cywilnym porządku z Regestrow Summarynych za Aktoatami rozpozna-wał spory między WW. JPP. Maryanną Matką, Wa-lentym Synem Moniuszkami, oraz Stanisławem i Bo-gumiłą z Moniuszkow Trzemeskimi Regent: Grani-cznymi Pttu Trockiego, a W. JX. Taulerem Wołzac-kim Kanonikiem Inflant: i W. JP. Hipolitem Woł-kiem Sędzią Granicznym Pttu Nowogr: między inne-mi okolicznościami w pryncypalnym obiekcie o byłość Testamentu zeszłego JW. JX. Walentego Wołczackie-go Biskupa Tomasz: Kanonika Katedralnego Wileń: i Orderu S. Stanisława Kawalera zachodzące, in tra-ctu której Sprawy W. JP. Symplicyan Popławski by-ły Prezydent Ziemski Pttu Lidzkiego od WW. Mo-niuszkow i Trzemeskich przez Pozew będąc pocią-gnionym, złożył Testament w dacie Roku 1809 Apri-la 7 dnia w Wilnie Dattowany z podpisem JW. JX. Biskupa Wołczackiego i z pieczętarstwem WW. JPP. Michała Zyniewa Prezydenta Ziem: Wołkow: Stani-sława Hromyki Sędziego i Wiktorego Bogusławskie-go Podkomorzego Pttu Kobryń: będący, i przy onym dziesięć sztuk Annexow ku probacyi nieważności czy-li adoptacyi pomienionego Testamentu, zatym roz-prawiające się strony, jako to: WW. JPP. Moniusz-kowie i Trzemescy, oraz W. JX. Kanonik Wołzac-ki i W. Sędzia Wołk rzekli się skutków takowego Testamentu i W. Prezydenta Popławskiego od assy-stencji między niemi prowadzonego Cywilnym po-rządkiem procederu uwolnili, a W. JX. Taulery Woł-czacki Kanonik lokacyi Testamentu i Annexow ża-dał, przeto Sąd Ziemski Wileński lokacyą w Kan-cellaryi wszystkich papierow przez W. Popław-skiego złożonych uznawszy, osobną w tym obiekcie Rezolucyą postanowić zadeklarował; na skutek cze-go poniższy ogłasza wyrok — Ponieważ wyżej da-tą wymieniony Testament dla różnych osob wielora-

kie zajmnie Donacye, a mianowicie dzieciom JPana Michała Wołczackiego Skarbnikowicza, Jakubowi i że-nie jego Hofmanom, JP. Andrzejowi Łukaszewiczo-wi, W. JP. Adamowi Sołtanowi Marszałkowiczowi, WW. Hipolitowi i Wiktorowi Wołkom, W. JP. An-toniemu Popławskiemu, W. JP. Symplicyanowi Po-pławskiemu, dzieciom W. JP. Antoniego Wołczackie-go, JPP. Walentemu i Karolowi Moniuszkom, JPan-nie Bogumile Moniuszkownie, JP. Marcyannie Mo-niuszkowej, JPP. Janowi, Wincentemu i Mikołajo-wi Wołczackim, JPP. Tadeuszowi i Michałowi Po-pławskim, JPP. Janowi i Petroneli z Wołczackich Kar-powiczom, JPP. Fabianowi i Rozalii z Wołczackich Szukiewiczom, WW. JPP. Zienkowiczom z Wołzac-kiej rodzącym się, W. JP. Cypryanowi Wołkowi z Wołczackiej rodzącemu się i Siostron onego, XX. Dominikanom Wileń: S. Ducha, XX. Bernardynom Wileń: XX. Karmelitom Ostrobramskim i WW. SS. Wileńskim, JXX. Franciszkanom Wileń: JX. Koniu-szewskiemu, oraz sługom P. Zukowi byłemu Ekono-mowi i P. Ostrowskiemu, tudzież poddanym Suder-wiańskim Krzysztofowi Szwedowi, Stanisławowi Ku-chmistrzowi, Łokaiowi Kazimierzowi Jurcewiczowi, Kuczerowi Stanisławowi, Furmanowi Baranowi, a za-tym bez ogólnego zebrania się Donataryuszow o nie-ważności Testamentu przez kilka tylko osób zapo-wiadanej definiować nie wypada, oznaczenia zaś ró-żnym Donataryuszom summ i aktorstwo Dóbr pryn-cypalnie obciążać może majątność Suderwę w Powie-cie Wileń: sytuowaną przez W. JX. Kanonika Woł-czackiego ad præsens possydującą się — Zatym Sąd Ziemski Wileński wszystkich przez Testament zaię-tych Donataryuszow adcytować do Sądu swojego W. JX. Tauleremu Wołczackiemu Kanonikowi Inflant: do jednoczasowej i nayrychleyszey z Reiestrow Takto-wych rozprawy poleca, i jesliby wszystkich Donata-ryuszow formalnemi pozwami adcytować nie mógł, Edyktalne trzykrotne wydać dozwala, dla uwiadomie-nia zaś wszystkich interessujących, takową Rezolucyą z upewnieniem, iż w każdym czasie wolne jest w Kancellaryi przeyrzenie Testamentu i Annexow, do Gazet Kuryera Lit: niezwłocznie podać postanawia.

Tomasz Wilejko Prezydent.

Kanutt Romanowicz Sędzia,

Józef Xiążę Giedroyc Sędzia.

Mateusz Czyż Sędzia.

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział ma-iątku Star. Abrahama Leybowicza Szlazberga Oby-watela Wileńskiego naznaczony, w powtórny ter-minie ad fundum Kamienicy w Mieście Wilnie za Zamkową Bramą sytuowanej w zupełnym komplecie zebrany, z powodu zaszłej śmierci Aktora, dla po-zostałych dwóch jego Córek Star. Hody-Hendy, i Sory-Kieyli Abrahamowien współ z dodanemi O-piekunami rozprawiających się, kopią z Spraw przez wszystkich Kredytorów i Pretensorów do Kancellaryi Ziemskiej Wileńskiej złożyć się powinna uznał, i ostateczną rozprawę do dnia 20go Junia roku te-raźniejszego 1814 prorogował, żeby więc wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie z iakiegokolwiek bądź źródła pretensye do majątku po zeszłym Star. A-brahamie Leybowiczu Szlazbergu pozostałego uraszczać mogący pod upadkiem swych pretensyów do iedno-czasowej łączyli się rozprawy, ninieyszą zawiadamia awizacyą.

1 Roku 1814 Marca 10go dnia, Sąd JEGO IM-PERATORSKIEY MOSCI Taxatorsko-Exdywizor-ski w przewodni Dekretu Sądu Głównego Departa-mentu Cywilnego roku 1811 Xbra 20go dnia zakro-czonego Taxę i Exdywizyą majątku Dóbr Niewor-dzian i Dymayę WW. JPP. Michała i Ludwiki Cho-romańskich Sęstwa był. Grodz. Telszewskich na-znaczającego ad fundum Dóbr Niewordzian przy-

bywszy Akcessoryjny postanowił wyrok, przez który wyrażone Dobra z pod posesyi Debitorów odiawszy dostateczną odpowiedź mającym pretensorom w Administracyą poruczył — Geometrów na wymiar onych i komportacyą Dokumentów pretensorstwo oraz ilość funduszu Debitorów wyjaśnić mogących do Kancellaryi Grodzkiej Powiatu Telszewskiego w przeciągu od dnia 20go Aprila do dnia 1go Maja przeznaczył, termin powtórnego zjazdu do 5go Junii roku idącego zakresił, i gdyby w tym czasie wszyscy Pretensorowie z swoimi dowodami stanęli sub amissione causae zastrzegł, o czym trzykrotnie przez Kurjera Litewskiego zawiadomić Publiczność postanawia.

Prezydent Ziemski Powiatu Szawel. i Exdywizor. Kownaski.

Mikołaj Szuksza Prezydent Ziem Pttu Telszew. i Exdywizor.

Jakub Mackiewicz Prezydent Grodzki Telszew. i Exdywizor.

Grodzki i Exdywizorski Regent Bohdanowicz.

2 Na dniu 20 Augusta teraźni: 1814 roku przeznaczony jest Zjazd ostateczny Exdywizorski do Majatku Aukštolek w Pcie Upit: położonego — Gdzie domierzy się prawna satysfakcyja Kredytorom zeszyłym Antoniego Oyca, Dominika Syna Staniewiczow — przy zapisaniu ammissyi pretensyi nie objawionych, uwiadamia —

Adam Jasiński Regent Ziem: Upit: i Exdywiz:

2 Po Dekretach Remissyjnym Ziem: Upit: i pierwsze Zjazdowym Exdywizorskim w terminie 1 Augusta w Roku 1814 Zjazd ostateczny Sądu Exdywizor: do majątku Użubola w Pcie Upit: leżącego, W. JP. Justyny Krauzowey Rotm: skutecznym zostanie: W ówczas mają się objawić pretensye za Obligami WW. Krauzow stosujące się, które Sąd rozpozna — Nie objawionych zaś ammissyą zapisze, uwiadamia —

Adam Jasiński Regent Ziem: Upit: i Exdywiz:

3 Na skutek Dekretu Remissyjnego Sądu Gł: 2go Departamentu Gubernii Lit: Grodzieńskiej — Roku 1814 Miesiąca Februario 23go dnia między W. JP. Józefem Danieyką byłym Kommissarzem Cywilno - Wojskowym Pttu Nowogr: jednym, a jego Wierzycielami i Pretensorami z drugiej strony zapadłego — Sąd Taxy i Exdywizyi majątkow wspomnianego W. Danieyki przeznaczającego — Sąd tenże Taksatorski, z osób niżej podpisanych złożony, do majątności Basina, w Powiecie Nowogródzkim leżącej, w terminie przez powyższy Dekret oznaczonym, zjechałszy, pomiar pomienionej majątności Basina w Nowogródzkim, a Folwarkow Zapola i Meluzyna czyli Pucielowce zwanych w Lidskim Powiecie leżących, udeterminował, komportacyą papierow nawzajem między stronami na dzień 15 Maja Roku idącego 1814 z przeznaczeniem ich persystencyi do dnia 31 Julii, oraz Akta Inkwizycyi, kalkulacyi i weryfikacyi postanowił, a czynność swoją ku ostatecznemu rozwiązaniu rzeczy i zebraniu się Sądu na dzień 20 Augusta Roku tegoż odłożył. Zeby więc strony do pomienionego W. Józefa Danieyki i jego majątkow, jakiegokolwiek bądź mogące się stosować pretensye na dopiero wzmieniony termin, do miejsca Exdywizorskiej Jurydykcyi, to jest do majątności Basina przybywali, i z papierami sobie służącymi popisywali się, obowiązując, i że stosownie do Dekretu Sądu Gł:go, kto do pomienionej Exdywizyi nie przyjdzie, tracić swoje pretensorstwo będzie, ostrzega, i tę awizacyą potrzykrotnie do Gazet podać determinuje. Działo się w Basinie 1814 Aprila 17 dnia.

Michał Kuncewicz Exdywizor Prezydujący.

Ludwik Andrzejkowicz Exdywizor.

Leonard Dowgierd Exdywizor.

3 Dekretem Remissyjnym Sądu Głównego Grodzieńskiego przeznaczona jest Taxy i Exdywizya majątności JW. Franciszka Grafy Dunina Jundziłła był. Podkomorzego Grodzieńskiego i Kawaliera, tak w Gubernii Grodzieńskiej, iako też Wileńskiej i Minskiej sytuowanych, i termin pierwszego zjazdu na dzień 15 Maja roku idącego ad fundum Brzostowica murowana zwane w Gubernii i Powiecie Grodzieńskim leżące jest zamierzony — Wzywa się przeto wszystkich Kredytorów i rozmaitego gatunku pretensorów, ażeby na ten termin z pretensyami swoimi stawiali, w którym po ułatwieniu Akcessoryjnych kwestyów, będzie naznaczony drugi zjazd dla ukonczenia poruczonego dzieła — Takową awizacyą iako Plenipotent podpisuję.

Jan Sierżputowski Adwokat Sądu Głównego Grodzieńskiego.

A W I Z A C Y E

1 Zeszyły roku 1814 Aprila 8go dnia do wieczności W. JX. Andrzej Szpyrkowicz Kanonik Zmudzki, Professor Emeryt, czyniąc ostateczną dyspozycyą wyraził: iż jeśli kto z krewnych onego miał docho-

dzić po nim Sukcesy, pokazał dla nich nie które sumki pieniężne i procenta zaległe od summy funduszowej. Niżej podpisany Exekutor Testamentu zmarłego Kanonika, podając tę wiadomość do Kurjera Litewskiego na trzy krotne wydrukowanie, żąda, aby przez nią wszyscy prawni zmarłego Sukcesorowie, opatrzeni dowodami, iakich rzecz wymaga, przybywali do Worń w Powiecie Telszewskim leżącego miasta.

*X. Bonawentura Goylewicz Kustosz
Prawat Katedralny Zmudzki.*

2 Powodem czasowego oddalenia się Brata moiego JO. Xięcia Jegomości Ignacego Giedroycia Koadiutora Biskupstwa Zmudzkiego w głąb Rosyji, mając powierzoną mnie Plenipotencyą do wszystkich Jego interesów, i w tej kolei przedsiębiorac obliczyć się ze wszystkimi tegoż Brata moiego Debitorami i Kredytorami, ażeby w zmassowaniu ieneralney o wypadającej do zapłaty summy wiadomości, mogły być skuteczniejsze w ich zaspokoieniu wynalezione środki, tym iedynie celem wszystkich JW. i WW. Kredytorów, oraz Debitorów wyrażonego Brata moiego, przez niniejszą trzykrotnie w Kuryerze Litewskim zamieszczającą się awizacyą mam honor zapraszać; iżby dowody swych należnościów, ku przyspieszeniu satysfakcyi w nayrychlejszym czasie, czy to przez się, czyli też przez umocowanych swoich raczyli mnie obiawić względem wielości należnych summ, w mieście Wilnie obliczyć się, i tym sposobem wypłatę ich uzyskać. — Datt w mieście Wilnie 1814 Msca Aprila dnia 16go.

Jan Xiążę Giedroyc Gubernski Marszałek i Kawaler.

O S T R Z E Z E N I A.

2 W. Jan Smigielski były Pisarz Ziemski Zawileyski, wybywając wiecznością Folwark swój dziedziczny Szostaki zwany w Powiecie Zawileyskim w Parafii Woystomskiej Gubernii Litewsko-Wileńskiej położony, JW. Karolowi Grafowi Przeddzieckiemu b. Marszałkowi Powiatu Zawileyskiego i Kawalerowi, tuho podał onemu na Tabelli swoich Wierzycieli przez siebie podpisaney, i na restuiącą sumę z uwowy o wieczność tegoż Folwarku w ilości rubli srebrnych tysiąc N. 1000 wynikłą, wziął Oblig od JW. Przeddzieckiego z terminem opłaty w Roku teraźniejszym 1814 Msca Sierpnia, jednak gdy powyższą Tabellą nie zajął Wierzycieli, do Szostaków przez tego W. Smigielskiego wybytych, stosują summovne swe pretensye i JW. Przeddzieckiego pozywają — Przeto aby takowego Obligu na rubli srebrnych 1000 jako rękoymią dla JW. Przeddzieckiego i nadtabellowych Wierzycieli będącego pewności — nikt wlewką pod żadnym widokiem nie nabywał, przez niniejsze ostrzeżenie Gazety Kurjera Litewskiego każdego zawiadamia się.

2 Niżej piszący się uwiadamia każdego w ogólności i szczegulności, aby niechciał wchodzić w żadne umowy doczesne, lub wieczyste z Bogumiłą Ciszkową o Kamienicę w Mieście Wilnie po Gryzie Organaystrze nabytą pod Nrem 103. której Aktorstwo samoiednemu niżej piszącemu się przynależy, i aby żadnych kredytów nieczynił i nieprzyimował Ewikcyi; albowiem każdy dopuszczając się tego, przypisze winę straty sobie samemu, gdy z nieaktorką co czynić zechce, a to do ukończenia rozpoczętego Proceduru w Magistracie Wileńskim — Roku 1814 Aprila 22go dnia — Piotr Ciszko właściciel po Gryzie nabytego Domu Obywatel Wileński.

O G Ł O S Z E N I A

2 Niżej piszący się w imieniu moim i w imieniu familii bliskiej należący do sukcesyi po zeszyłym Marcynie Bełdowskim zmarłym w Roku przeszłym w domu JW. Komara Pułkownika ogłasza co następuje: Gdy w celu przyięcia oney zjechałem na to miejsce, znalazłszy zaprzeczenie, iż bez ewikcyi na ziemny majątek wniesionej, nie mogę takowej sukcesyi osiągnąć, celem więc ubezpieczenia, mających mnie powracać takową należność, ogłaszam, iż jeśli kto, prócz mnie i moiej bliskiej familii miał jakie do tego pretensorstwo, aby w ciągu półrocznym jawili się do Nowogródka i świadectwo w Aktach tamiecznych, dowodów swoich złożyli.

Podpisuję się: Józef Bełdowski.

1 W następujący Czwartek, to jest: dnia 7go Maja będzie dany wielki Faierwerk, którego rozkład sztuk Mechanicznych, będzie Afiszem uwiadomiony — Miejsce reprezentacyi na Ulicy Trockiej za Kościołem XX. Franciszkanów w tychże XX. Folwarku.